

**Sermones prestantissimi viri Ro||berti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Feria quinta in cena d[omi]ni de exemplis a [christ]o nobis exhibitis.
Sermo. xxvj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Seria. V. in cena dñi. Sermo LXVI

pprio detrimento: imo cū merito ⁊ benedictione dei sacratissimū corpus filij eius dñi nri iesu xpi: qui est bñdict⁹ ⁊ laudabilis p̄ infinita seclorū. Anē. ¶ Feria quinta in cena dñi: de exēplis a xpo nobis exhibitis: in quibus eum sequi debemus ⁊ precipue tēpore sacre eucharistie cōmuniōis. Sermo. lxxv.

Templū enim

dedi vobis vt quēadmo dñū ego feci: ita ⁊ vos faciatis. P̄missi iesu verba sunt ista Jobis. xij. c. ⁊ in euangelio hodierno. Suscepturi sanctissimū sacramētū hodierna die vel in prima solēnitare paschali diligenter: ac sollicitē inuigilare debem⁹: vt ad illud accedam⁹ cū omni mundicia: puritate ac reuerentia. Id aūt face re poterim⁹ si vouerimus imitari exēplavitutū: que docuit nos ipse xps in vltima sua cena. In illa namq; docuit nos oēs qđ cōmunicando essemus facturi. Icaro in presenti sermone p̄ moralia declaratiōe euāgelij de exēplis moralib⁹ spūaliter in eo contentis: ⁊ a dño iesu xpo nobis oblat⁹ erim⁹ tractaturi: qm̄ ad illa xps iesus nos ī v̄bis ī themate p̄missis inuitat. ¶ In q̄b⁹ rotū euāgelij hodiernum complectēdo seprē exēpla deuotissima declarabim⁹.

- Prīmū d̄: memorāde mortalitatis.
  - Scđm cōsummande charitatis.
  - Tertium tolerande aduersitatis.
  - Quartū cōtemnēde prosperitatis.
  - Quintū obseruande castitatis.
  - Sextum exercēde humilitatis.
  - Septimum desiderāde felicitatis.
- ¶ Qualiter xps docuit nos exēplo suo memores esse mortis acerbissime quaz p̄ nobis pctōib⁹ ex charitate ⁊ amore patientissime tolerauit. Caplm. j.

Prīmū exēplū qđ xps nobis exhibuit dicit memorande mortalitatis. Ipse etenim memor erat mortis sue qđ euāgelista exprimit dicens Job,

xij. Ante diē festū pasche: sciens iesus qđ venit hora ei⁹ vt transeat ex hoc mūdo ad patrē: cū dilexisset suos qđ erant in mundo in fines dilexit eos. Pro q̄z verborū declaratiōe tria sunt notāda. ¶ Prīmū quid per hoc nomen pascha intelligat. Et ad hoc sic dicit Aug. sup Job. Pascha nō sicut qđdam estimant grecū nomē est: sed hebreū. Opportunissime tñ occurrit in hoc noīe quedā cōgruētia vtrariq; liguarū. Quia em̄ pati grece paschi d̄: ⁊ ideo pascha passio putata est: vel hoc nomen a passio ne sic appellatū. In sua v̄o lingua hoc est in hebreā pascha transitus d̄: propterea qđ tunc p̄mā pascha celebrauit ppls dei: qñ ex egypto fugiens rubrū mare p̄trāsiuit. Vm̄ aūt hico. de lya d̄ cēbat pascha iudeorū trāsit⁹ eo qđ tunc angel⁹ trāsiit p̄ egyptū interficiēs p̄mogenita egyptiorū: ⁊ filios israel saluās. ¶ Scđz notādū qđ paschale festū apud iudeos incipiebat a vespa diei ī qua luna erat. xij. Dies autē festiuus apud eos incipit a vespa vnius diei: ⁊ durat vsq; ad vesperā sequentis diei. vñ Leuit. xij. c. d̄: a deo. A vespe vsq; ad vesperū celebrabitis sabbata v̄ra: ⁊ sic dies pasche solēnis erat luna. xv. p̄pter qđ eūdē diē quē Jobes nominat. ante diē festū pasche p̄pter naturales distinctionē dierū. Abarcus notat p̄mū diē azymorū: qđ a vespe precedentis diei incipiebāt comedere azyma. Quare v̄m Hiero. om̄esq; theologos. di. xj. q̄rti. tenendum est qđ iesus fecit cenam luna. xij. ⁊ passus est luna existēte. xv. ¶ Tertū notādū qđ sicut xps recordabatur mort⁹ de primo sibi iminentis: ita ⁊ qui vult cōicāre mortem xpi ad suā mētē reuocare d̄: hoc docuit apls cū dixit. j. Loz. xj. Quotienscunq; māducabitis panem hunc: ⁊ calicē biberet mortem domini annuntiabitis donec veniat. ¶ Qualiter xps nos docuit exēplo suo vt memores sim⁹ mēse charitatis sue: qua nos dilexit. Caplm. ij.

Feria. V. in cena dñi.

S Ecū dñi exēplū quod docuit nos xps dī: p̄summa de charitatis. s. de quo euangelista scribit. Job. xij. Cū dilexisset suos q̄ erāt in mūdo: i filii nez dilexit eos. i. fm̄ glo. maiora signa dilectionis oñdit. Dilexit nāq; dñs seruos suos iustos et sc̄tōs: reos peccatores: p̄ eis patiēdor̄ mouēdo. Ob quod Hiero. ad Damasuz papā de filio p̄digo ait: Que maior pot̄ esse clemētia: q̄ vt dei filius hoīs putare: decē mēsu fastidia sustinere: part̄ expectaret aduentū: p̄ singulas adoleceret etates: et post contumelias vocū: alapas: et flagella crucis: p̄ nobis fieret maledict̄: vt nos a maledicta legis absolueret. Et ap̄ls Ro. v. inq̄t: Cōmēdat suā charitatē deus in nobis: et qm̄ cū adhuc peccatores essemus: xps p̄ nobis mortuus est. Si ergo xps tāta dilexit nos vt sanguinē suū et vitā daret p̄ nobis: nos debemus et illū diligere: ac p̄ eius amore priorū odia deponere. An nō heretici v̄l ingrati habēdi sunt illi q̄ xpm̄ non diligunt p̄ q̄b̄ moui dignatus est. Propterea scribit sic de pse. di. ij. in. c. iterat. Sēp̄ xpi mors p̄ sc̄l̄ vitā posteris est nūciantia vt discat q̄ charitate dilexit suos q̄ p̄ eis mort̄ dignatus est. Cui oēs debemus vicē repēdere charitatē: q̄ ad hoc prior dilexit nos cū essem⁹ gehēne filij: vt eū diligere m̄a morte tā liberati. Et Cassiod. in li. de dilectōe dei ait alioquēd aliam sic. Audi aīa mea et aurib⁹ p̄cipe diuinā clemētiā. Quis abyssū tā ineffabilis gr̄e cōsiderauit? Quis de fonte tante dulcedinis gustauit et non amauit? Quare nō diffundis in decem vniuersos affect⁹ quos dirigis ad vanitates et insanas falsas? Cur q̄s diligis aliqd̄ p̄ter illū q̄ tā benigne taz miseris corditer a tot miseris te redemit? Iungi scrutinio et assidua meditatiōe reuolue qualr̄ vngent⁹ dei p̄ris cū eēt splēdor et figura substātie ei⁹ post erigantionē vsq; ad formā serui: post lachrymas: post labores: post sudores: post

contumelias: post flagella: post spem post liuores: post coronā spinā: post affixus in cruce quiq; pepēdit. Ab̄ eleuabat ad patre in sacrificiū respicēdū vt te ad amplexus amiables trareret. Vide aīa mea ne ingrata sis in toto cumulo bñficioy. Ingratitudo nō est perēptoria salutis. hec ille. Cū ergo xps cōspicit hoīem q̄ nō diligit cōspicit de illo. vt Aug. in q̄t li. v. tra. l. ses. di. Cū essem vnicus p̄ris mei cruciāui te: cū inter mōtes et filias ereres: q̄sui te: humeris meis portauit: laborauit: sudauit: caput meū spinis exposuit: manus meas et pedes clauis ieci: lancea latus meū aperuit: vt tu mihi copularem: et tu diuideris a me. Qualr̄ xps nos exēplo suo docuit ad uersa libētī animo tolerare et in tribulationib⁹ esse patientes. **C**ap. m. **E**rtiū exēplū qd̄ nobis p̄cedit dicit d̄: toleratē aduersitatis. **T**olerantē em̄ iuda p̄ditores suū equo et patienti alicuius i cena retinuit cōmūcantiū eū cū alijs disciplis: ne eis p̄c̄m ostēderet manifestū: vt br. j. g. f. l. c. xps et hoc euangelista exp̄ssit cū dicit Job. xij. Et cena facta: sc̄z quārum ad eū agni paschalis: nō tñ cōpleta quātum ad alia cibaria. Sequit̄ cū diabolo misisset in cor vt traderet eū iudicis monis sebariot: s̄ fm̄ Nico. de lyran die p̄cedētī eū v̄diderat suggestōe diaboli hanc p̄ditionē in cor ip̄s m̄tētis. Sequit̄ rex. sciēs q̄ oīa dedit a pater in manus: et q̄ a deo eruit: et ad deū vadit. Que verba exponēs **Aug.** iij. moral. ait: Sciebat em̄ q̄ in manus sua ip̄os etiā p̄secutores acceperat vt ipse in se ad vsus pietatis incoqueret: q̄cqd̄ eoy cōtra se malicia p̄milla locūret. O quāta erat patiētia et iōganitas bñdicti iesu xpi: qm̄ i cena illo respiciebat p̄ditores: videbatq; cor eius m̄ lignū: et tñ nō eiciebat em̄: nō ostendebat sibi turbulētā faciē nō inferēbat eē contumelias illū cōtra s̄ modis cōp̄

ināfuetiffimis quātū i se erat: q̄rebat re uocare illū a cogitatu maligno. O patiētia iuictiffimi xpi iesu bndicti. Hāc docuit nos d̄bo cū dixit Lu. xxi. In patiētia v̄ra possidebit̄ aīas v̄ras. ⁊ Al̄bat. v. B̄ti q̄ p̄secutionē patiunt̄ p̄pter iusticiā qm̄ ip̄oz ē regnū celoz. De patiētia aut̄ laudib̄ multa dicta sunt a nob̄ in ope de v̄rutib̄: id̄ pauca h̄ sufficiāt. ¶ Quālr̄ xps̄ nos exēplo suo docuit cōtēnere p̄spera mūdi hui⁹: ⁊ ne i illis fiducia m̄ habeam⁹.

Caplm. iij.

¶ Quartū exēplū qd̄ xps̄ nos dedit cōtēnēde fuit p̄spiratis. De q̄ euāgelista scribit̄ Job. xij. Surgit a cena ⁊ ponit v̄stimēta sua. i. deponit. p̄ hoc innuēs deponēdū esse oēm sēli huius affectū neq̄ cōfidēdū esse in bonis p̄sentis vite. Qd̄ Hiero. dixit: sic scribēs in epla ad erup̄atū. Si fieri pōt̄ imitare ioseph: ⁊ egyptie dñe palliū dere linque. nudus xps̄: nudū seq̄re. Nec solū a xpo eiusq̄ sc̄tis: verū etiā a gētilibus sp̄ monemur: vt hui⁹ vite gaudia parūpendam⁹ respūam⁹q̄ oīa bona ei⁹. H̄i ⁊ Sēn. ad Lucillum ait: Noli huic trāq̄llitati cōfidere. Et itē ad eū dē. Clamo vitate q̄ vulgo placent q̄ casus ad oē fortuitū bonū suspitiosū pauidiq̄ subsistite. Et fera ⁊ pisces sepe ali qua oblectatione decipiunt̄: munera ista fortune putatis iudicē sunt. Quisquis vestrū turā agere vitā volet: ista fiscalia b̄nficia deuictet q̄ plurimū: in q̄bus hoc quoq̄ miserimi fallimur: q̄ dum h̄re putam⁹ p̄cipitia cursus iste deducit: ⁊ hui⁹ eminet̄ vite exit⁹ cadere est. ¶ Quālr̄ xps̄ exēplo suo nos docuit obseruare ⁊ custodire sibi valde acceptaz virtutem castitatis.

Caplm. v.

¶ Quintū exēplū a xpo nobis dātū fuit obseruāde castitatis. Qd̄ euāgelista explicauit cū dixit Job. xij. Et cū accepisset linteus p̄cinct⁹ se. Nos etiā l̄b̄os p̄cinctos habere debemus. P̄ illud Lu. xi. Sine l̄b̄i v̄ri p̄cincti.

Que d̄ba erponēs Grego. in homeliā: ait: L̄b̄os em̄ p̄cinctim⁹ cū carnis luxuria p̄tinētā coartam⁹. S̄ vt dicit Aug. quē allegauim⁹ in f̄mōe de luxuria. Inter oīa xpianoz certamīa duriora sunt plia castitatis: in q̄b̄ quotidiana est pugna ⁊ rara victoria. O quanta multitudo dānat̄ p̄pter vitia carnis. Ecq̄s explicet quot sunt illi q̄ vt p̄fisc̄ stāt in miserijs ⁊ turpitudine cōfiteriz cōmunicare postponūt. Quis etiā enumeret quot inueniunt̄ q̄ post p̄petrata nefandissima ⁊ fetidissima p̄ctā carnalia p̄e verecūdiā illa nō cōfiterit̄ ⁊ sine vera emēdatiōe p̄scie accedūt ad sacra cōmunionē. O ifelix p̄ditio taliū sic factiētū: q̄ iudiciū dei māducāt ⁊ bibūt. ¶ Quālr̄ xps̄ exēplo suo nos docuit vt hūilitat̄ exercitiā nō recusem⁹. Ep̄. vj.

¶ Sextū exēplū qd̄ xps̄ nobis tribuit d̄: exerce de hūilitatē. De quo euāgelista subdit. Deinde misit aquas in peluis ⁊ cepit lauare pedes discipuloz ⁊ extergere linteo quo erat p̄cinct⁹. O qd̄ erat videre regē angeloz: ⁊ d̄m̄ celi ⁊ terre genuflexū ante pedes discipuloz ⁊ manib⁹ p̄p̄ijs cōtrectatē ⁊ lauātē pedes illos sordidos ⁊ lutosos. Interroga eū aīa mea: ⁊ dic illi. Cur o bone iesu tātū te hūiliās: vt defatigat⁹ ⁊ madefact⁹ sudore pedes discipulis tuis laues? Et r̄debit tibi p̄nus. O aīa mea. Charitas q̄ me traxit vsq̄ ad exinanitiōē vsq̄ ad formā serui: ip̄a me sic hūiliare cōpellit. Quinimō ⁊ maiora hūilitatis officia suscipe coget: cū die crastina crucifis ⁊ nud⁹ cū latrōib⁹ deputabor. Al̄bat. xi. S̄ discis te a me oēs: q̄ mir⁹ suz ⁊ hūilis corde.

¶ Quālr̄ xps̄ exēplo suo nos docuit vt desiderem⁹ supernā felicitatē. Ep̄. vij.

¶ Septimū exēplū qd̄ xps̄ nobis dedit d̄: desiderāde felicitatē. q̄ petrū iduxit vt desideraret h̄re p̄re secū. Dicit ergo ioh̄ānes. Venit ergo ad simonē petrum. Et dixit ei petrus. Domine tu mihi lauas

pedes. In passu hoc dubitare solēt q̄
dā vtrū r̄ps lauerit pedes discipulorū
alioꝝ prius q̄ Petri. ⁊ Ougeñ. dicit q̄
sic: q̄ incepit lauare a minoribꝫ. Sed
non videt verisimile. vt dicit Nico. de
lyza. si transisset p̄ oēs alios: qm̄ aliq̄s
eorū vel plures recusassent hāc lotionē
sicut ⁊ petrus. Et ideo alij doctores di
cunt q̄ primo venit ad petrū: propter
q̄d alij discipuli audita rep̄b̄sioe pe
tri nō fuerunt ausi vltra tam recusare.
⁊ ergo euangelista dicit cepit lauare
⁊c. Et postea subdit. Venit ergo ad si
monem. nō est p̄ hoc intelligendum q̄
alios lauerit ante ip̄m: sed euangelista
prius dicit factū in generali postea ex
plicat modū in particulari: incipiēs a
Petro q̄ dicit: Dñe tu lauas pedes. i.
tu vis lauare pedes mihi peccatori tu
qui es filiꝫ dei. q. d. nullo modo decet.
Simile verbū dixit in principio sue cō
uersionis Lu. v. Eri a me: q̄ hō pctōꝝ
sum. R̄ndit iesus ⁊ dixit ei: Qd̄ ego fa
cio tu nescis modo: scies aut̄ postea. i.
fm̄ ⁊ hyslo. humilitatē huiꝫ doctrine.
Et quōd humilitas sufficit in deum du
cere. Dicit ei Petrus, nō lauabis mi
hi pedes in eternū. i. nunq̄ fm̄ Aug.
ac si diceret nunq̄ sustinebo vt tu la
ues pedes meos. Et fm̄ Nico. de lyza.
licet Petrus hoc faceret bono zelo: tñ
indiscrete hoc faciebat: q̄ cū r̄ps non
posset errare nō debebat voluntati eiꝫ
aliquo modo resistere. Itcirco r̄ndit ei
Iesus. Si nō lauerō te nō habeb̄ pr̄e
mecū. Qd̄ moral̄ ⁊ lr̄alr̄ intelligi p̄t.
Moral̄ q̄ppe intelligēdo nullus p̄t
habere partē cū r̄po in gl̄ia celesti nisi
locus fuerit a macula pcti: iuxta illud
Apoꝝ. xij. Non intrabit in eā aliqd̄ co
mūnatū. Si autē intelligat̄ de lotionē
corpali lr̄aliter: tūc fm̄ Ougeñ. dubiū
est quōd ille q̄ ob reuerentiā iesu nō per
mittebat lauare pedes suos: nō hēbit
partē cū filio dei. Et r̄ndet Nico. de ly
za. q̄ sicut aliqd̄ est illicitū nō ex sui na
tura: sed tñ q̄ prohibetur: vt p̄tz de li
gno verito primo parēti: ita filr̄ aliqd̄
est necessarium ad salutē: non ex sui na
tura: sed p̄pter preceptum dei vel par
lati: ⁊ sic erat in p̄posito. Ex quo enim
r̄ps volebat simplr̄ hoc facere. Petrus
de necessitate salutis tenebat hoc se
stinere. Sed cum a r̄po fuit rep̄b̄sio
sua r̄ndit. Dñe nō tñ pedes meos: sed
⁊ manus ⁊ caput. q. d. prius sustinet
a te p̄ totū corp̄: pus lauari q̄ a te sepa
ri: q̄ quis esset durū sibi vt magr̄ suus
seruiret: tñ grauiꝫ illi erat ab ip̄o sepa
rari. Cū d̄ in itinerario clementis: q̄
quācūq̄ Petrꝫ memor erat dulcissime
societat̄ r̄pi resoluebat in lachrymas:
ita q̄ facies eius adusta videbatur et
frequenti lachrymarum fluxu. Dicit ei
iesus. Qui lotus est sc̄z p̄ baptismum
non indiget: nisi vt pedes lauet. i. affe
ctus. q̄ vt dicit Aug. in expositionē hui
us passus. Si aliq̄s baptizatus statim
moriat̄ euolat ad patriā nec indiget ali
qua alia lotionē: sed si sapinuar̄ indig
get lotionē pedum: id est affectionē mē
tis. Subdit adhuc r̄ps. Vos mundi estis:
sed nō oēs. Vbi Aug. Doc̄ qd̄ si
ne quereremus ipse euangelista pat̄
fecit adiungens. Sciebat em̄ quāq̄
esset qui traderet eum. Et Ougeñ. Qd̄
ergo dicit: vos mundi estis: refert̄ ad
xj. qd̄ r̄o subdit. sed nō oēs. dicit pro
pter iudā existētem immundū. Sequit̄
tur euangelista. Postq̄ ergo lauit ped
es discipulorū suorū accepit vestimen
ta sua: ⁊ cum recubuisset iterum dicit
eis. Scitis qd̄ fecerim vobis: Vos vo
catis me magister ⁊ dñe ⁊ bene dicit̄:
sum etem̄. Si ergo laui pedes vobis
ego dñs ⁊ magr̄: ⁊ vos debetis alter al
terius lauare pedes. i. pietatis: bene
gnitatis: ⁊ humilitatis obsequia inuis
cem exhibere: qm̄ hec est via per quā
acquir̄ beata vita. Ergo vt sacra cō
mūno nobis pficiat: demꝫ operas vt
in his septē premisis exemplis imitem̄
mur dñm iesuz r̄pm vt sic tandem ad
mittamur ad cenā illā magnā in qua
oēs electi pascunt: reficiuntur: b̄a vi
sio dei: q̄ est b̄ndicti sc̄la sc̄lorū. Amē

Feria. V. in cena dñi. Sermo LXVII

¶ Feria quinta in cena dñi. de celebra-
tione misse ac eius significatione: nec-
non ⁊ illius auditione. Sermo. lxxvii.

Sacrificate sa-

crificiū iusticie: ⁊ spera-
te i dño. Illuminati p-
phete vba sunt ista ps.
liij. Possunt ac debent
oēs fideles sperare fructū se-
foie suscepturos ex frequenti oblatio-
ne sacrificij immaculati dei nostri iesu xpi:
qui quotiescunq; misse debite celebra-
tur offertur p̄ priuis atq; defunctis. Et
ly nō oēs esse possunt parati semper ⁊
quotidie sanctissimum sacm suscipere:
veruntū nō priuant suauissimo ei⁹ fru-
ctu cum assistunt fideliter ⁊ deuote qñ
a sacerdotib; p̄secrat. Vñ Aug. de pse.
di. ij. in. c. vt quid. ait: Vt qd paras de-
te aut ventrē crede ⁊ manducaſti. Qñ
autē pleriq; cor habētes aridū ⁊ inde-
uotum negligenter suo tpe ad missas
audiēdas cōueniunt: aut illas audiūt
minus reuerēter: iccirco in hoc sermo-
ne de missa loquemur: ad quā nos in-
uitat. ppheta in v̄bis p̄positis: exhor-
tans etiam eos qui non sunt sacerdo-
tes vt velint adesse in celebratione tā-
ti mysterij: sperantes ob id cōsequi co-
pioſa munera gratie dei. De missa itaq;
tractaturi tria mysteria principalia
declarabimus.

Primum erit de celebratione.

Secundum de significatione.

Tertium de auditione.

¶ Triplex regula est obseruanda in
celebratione misse: scilz loci temporis:
⁊ modi.

Laplin. j.

Primum mysterium de missa
declarandum est de ei⁹ cele-
bratione. Nā ly vt ait Du-
go. lib. de sacris. Missa nil
aliud est q̄ consecratio eu-
charistie: q̄ ideo dicitur missa: q̄ mittit ho-

stia v̄ oblatio. Vel sicut dicit magr di.
xij. q̄rti. Missa dicitur: q̄ mittitur celestis
missus: q̄ vt expōit Inno. est magni cō-

silij angel⁹. Iste in quā mittit ad cōse-
crandū: q̄ ille est sacerdos invisibilis do-
min⁹ iesus xps q̄ p̄secrat ⁊ cōficiat hoc
sacm vbiq; cōficiat. Vel dicitur missa
q̄ p̄plus fidelis p̄ ministeriū sacerdos
tis pces ⁊ vota ⁊ oblationes deo mit-
tit. Et celebranda est cum obseruatio-
ne triplicis regule.

Prima est loci.

Secunda temporis.

Tertia modi.

¶ Prima regula obseruanda in celebra-
tione misse est loci. Vt enī inq̄t Rich.
in. liij. di. xij. ar. ij. q. j. Eōter nō licet
missas celebrare in loco nō sacro: q̄ sic
instituit ecclia. vt p̄z de pse. di. j. c. si-
cut. c. missaz. c. hic ergo. ⁊ c. null⁹ p̄sby-
ter. Cui⁹ institutiōis rō fuit: q̄ i sacra-
mento altaris qd in missa p̄secrat: con-
tinet ille q̄ est summe sc̄us ⁊ tot⁹ nre
sanitatis cā effectiue inquatū deus: ⁊
memorie inquatū hō. In casu tamē
magne necessitatis p̄mittunt iura cele-
brari in loco non sacro: si tñ tabula sit
cōsecrata: ceteraq; sancta mysteria ad
illud officij p̄inētia ibi affuerint sicut
cum ecclie oēs fuerint incēse: vel cum
hoies essent in itinere: vel cum adesset
alia aliq̄ legitima ⁊ rōnabilis causa: in
q̄b; casib; cū licētia epi celebrare licet
in loco nō sacro. Eōcedit tñ fra. tribus
predicatorib; ⁊ minorib; erigēte legiti-
ma cā vtputa duz essent p̄dicātes: hō
dei in publicis cāpis vel plateis: aut i
silib; celebrare cū altari viatico absq;
licētia ab epo postulata vel ipetrata:
quod p̄z eē de p̄uile. ⁊ p̄uile. excef. c.
in his. vbi sic habet: In his q̄ ad cultū
diuinum facere dignoscunt non mali-
gna: sed benigna esset potius interpre-
tatio faciēda. Vñ mirari cōpelli-
mur q̄ cū fratrib; predicatorib; ⁊ minorib;
durerimus indulgendum: vt vbiq; q;
fuerint sine parrochialis iuris p̄iud-
icio: cū altari valeāt viatico celebrare.
Quidā nimis stricte interpretādo in-
dulgentiā nostrā nitunt asserere q̄ per
eā dicunt fratres p̄ter p̄elatoz alic⁹